

Tady orel, přepínám, tvou frekvenci dobře znám.
Slečinka mi odsekne: „Čekám dny, kdy říkám ne.“
A které?

Jsi chladná a napůl vodiš, přesto záříš, kudy chodíš.
A jak?
Diktuj šelmu dítěti, co uslyší, píše ti.

Na pultě u vratkých židlí, džin z láhve i Toník bydlí.
A dál?
U protinožců hlavou dolů, pod krápníky visí spolu.

Myšku, flešku - napojím, přenosu se nebojím.
Co teď?
Měna tvrdá jako zlato, Strýček Skrblík ví, jak na to.

Obdélníček bez rohu, bez něj volat nemohu.
Křivka, co se pěkně vlní, jistou funkci tady plní.
No a?

Ledovec je tvoje dítě, vyroste a opustí tě.
A proč?
Kápi má a ostří k tomu, bezhlaví pak chodí domů.

Myš s radarem za velkou louží, bez čelovky krasem krouží.
Rájem kutilů je dům, ber první slabiku a čum.
Už víš?